

R é k a.

„Têci, tēci, hladna vōda,
Vōda hlādna, bīstri vāl!
Bog ti mnogega narōda
Zēmljo mēriti je dāl.“

„Spēt vijōlie ti pokrīla
Grēda je dehtēca brég;
Vēsna se je probudīla,
Mraz pobēgnil, skōpnel sneg.“

„Iz oblīčja ti odsēva
Zlatozārnī sōlnčni zrāk;
Kōs in drōzeg tam prepēva,
Tu skorjānec gre v oblāk.“

„Vse, kar lēta, hōdi, lāzi,
V sebi čuti novo krī;
Rādost se igrā v obrazi,
Rādost v srei vseh ljudj.“

„Mēni vēsna se ne smēje,
Jaz vesēlja nič ne znām;
Mēne blagi up ne grēje,
Dnīj dozdnānjih se kesām.“

„V brēzno tvōje, šūmna réka!
Vabi me neznana mōč,
Kdér objame v sēn človēka
Mrzla, valovita nōč.“

„V pôkoj věčni me zaziblji,
Nēsi me črez bēli prōd;
Z mánoj tí prijazna giblji
Mímo kōče mojih zmót!“

„Déklica tam ljubeznīva
Z grēhom v smēhi se igrā,
In sladkōsti vse užīva
Neizvēsta bez srcā!“

Nebojēč v tolmún je plānil,
V brzi krogotōčni vāl,
Ki je v svōjem víru shrānil,
V sé potēgnil ga do tāl.

Na obrēzji réke stala
Ona in ohōtnik njē;
Slika njiju se zibāla
V zrcali je iz vodē.

Sméh na ustih, sméh v očēsī,
Na obrazi sama slāst,
Tíh trepēt po vsem telēsī,
In v pogledih žejna strāst.

Róka njena je v njegōví,
Sreblje ust sladkōst deklīč —
A tedāj na brég z valōvi
K njíma se plaví — mrlič.

Opletēn s povōdno trávo,
Vdrte je imēl očí,
Usta néma, blēdo glávo,
V hlādnih žilah mírno krí.

Podlowski.

